

சாராம்சம்: இனிய குழந்தைகளே, ஸ்ரீமத்தைப் பின்பற்றி, தூய்மையானவராகவும், சுத்தமானவராகவும் ஆகி, இந்த ஞானத்தைக் கிரகியுங்கள், பின்னர் யுக்தியுக்குச் சேவையைச் செய்யுங்கள். அகங்காரம் உடையவர்கள் ஆகாதீர்கள், ஆனால் உங்கள் தூய பெருமையைப் பேணுங்கள்.

கேள்வி: எந்தவொரு விடயத்தினால் தந்தை அதிகளவு ஞானத்தைக் கொடுக்க வேண்டியுள்ளது?

பதில்: அசுரீரியான பரமாத்மாவாகிய பரமதந்தையே கூதையைப் படைப்பவர் என்பதை நிரூபிப்பதற்கே தந்தை உங்களுக்கு அதிகளவு ஞானத்தைக் கொடுக்கிறார். அவர்கள் தூய்மையாக்குபவராகிய தந்தையின் பெயருக்குப் பதிலாக, கூதையில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் பெயரை இட்டுள்ளது மாபெரும் தவறாகும். நீங்கள் இதனை நிரூபிக்க வேண்டும். இதற்காக நீங்கள் பல்வேறு வழிமுறைகளை உருவாக்க வேண்டும். தந்தையின் புகழுக்கும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் புகழுக்கும் இடையிலான வேறுபாட்டைக் காண்பியுங்கள்.

பாடல்: உங்கள் வர்த்தியில் வாழ்ந்து, உங்கள் வர்த்தியில் மடிவேன்.

ஓம் சாந்தி. குழந்தைகளாகிய நீங்கள் பாடலைக் கேட்டீர்கள். பாடலில் கூறப்படுகிறது: நான் மரணித்து வாழ்வதற்கு உங்கள் வாயிலுக்கு வந்துள்ளேன். நீங்கள் யாருடைய வாயிலுக்கு வந்துள்ளீர்கள்? அதே விடயங்களே வருகின்றன. அவர்கள் கூறுவதைப் போன்று, ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கூதையின் கடவுளாக இருந்திருப்பின், இவ்விடயங்கள் நடைபெற்றிருக்க மாட்டாது. அவர் சத்தியயுகத்தின் இளவரசர். கிருஷ்ணர் கூதையைப் பேசவில்லை. பரமாத்மாவாகிய பரமதந்தையே கூதையைப் பேசினார். அனைத்தும் இதிலேயே தங்கியுள்ளது. அவர்கள் இந்தவொரு விடயத்தைப் புரிந்துகொண்டிருப்பின், அப்பொழுது பாரதத்தின் சமயநூல்கள் அனைத்தும் பொய்யானவை என நிரூபிக்கப்படும். அவை அனைத்தும் பக்தி மார்க்கம் ஆகும். பௌதூகக் கிரிகைகள், யாத்திரைகள் செல்லுதல், செபித்தல், தபஸ்யா செய்தல் போன்றவை அவற்றில் எழுதப்பட்டுள்ளன. நீங்கள் பக்தி மார்க்கத்தில் அதிகளவு முயற்சி செய்து வந்துள்ளீர்கள். அதற்கான தேவை எதுவும் இல்லை. இது ஒரு விநாடிக்குரிய விடயமாகும். இந்தவொரு விடயத்தை நிரூபிப்பதற்குத் தந்தை அதிகளவு ஞானத்தைக் கொடுக்க வேண்டியுள்ளது. இது கடவுள் மாத்திரமே கொடுத்த புராதன ஞானமாகும். அனைத்தும் கூதையிலேயே தங்கியுள்ளது. தேவ தர்மத்தின் ஸ்தாபனைக்காக பரமாத்மாவாகிய பரமதந்தையே வந்து, இலகு இராஜயோகத்தையும் ஞானத்தையும் கற்பித்தார். அது இப்பொழுது மறைந்து விட்டது. கிருஷ்ணர் மூண்டும் ஒருமுறை வந்து கூதையைப் பேசுவார் என மக்கள் எண்ணுகிறார்கள். எவ்வாறாயினும், ஞானக்கடலாகிய பரமாத்மாவாகிய பரமதந்தையே இந்தக் கூதையைப் பேசினார் என்பதை நீங்கள் இப்பொழுது மிகவும் தெளிவாக நிரூபிக்க வேண்டும். கிருஷ்ணரின் புகழ் பரமாத்மாவாகிய பரமதந்தையின் புகழிலிருந்து வேறுபட்டதாகும். அவர் சத்தியயுகத்தின் இளவரசர் ஆவார், இலகு இராஜயோகத்தைக் கற்பதனால், அவர் தனது இராச்சிய பாக்கியத்தை அடைந்தார். அவர் கற்கும்பொழுது இருந்த அவருடைய பெயரும் ரூபமும், அவர் இராச்சிய பாக்கியத்தை அடைகின்றபொழுதிலிருந்த பெயர், ரூபத்திலிருந்து வேறுபட்டவை. அவர் முதலில் தூய்மையற்றவராக இருந்தார் எனவும், பின்னர் அவர் தூய்மை ஆகினார் எனவும் நீங்கள் நிரூபிக்க வேண்டும். கிருஷ்ணரை ஒருபொழுதும் தூய்மையாக்குபவர் என அழைக்க முடியாது. ஒரேயொரு தந்தை மாத்திரமே தூய்மையாக்குபவர். அவலட்சணமாகியுள்ள அதே ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் ஆத்மா இப்பொழுது மூண்டும் ஒருமுறை தூய்மையாக்குபவரிடமிருந்து இராஜயோகத்தைக் கற்று, எதிர்கால, தூய உலகத்து இளவரசர் ஆகுவார். உங்களுக்கு இதனை விளங்கப்படுத்துவதற்கும் நிரூபிப்பதற்கும் வழிமுறைகள் தேவை. நீங்கள் இதனை வெளிநாட்டினருக்கும் நிரூபிக்க வேண்டும். கூதையே சமயநூல்கள் அனைத்தினதும் தாயாகிய, சமயநூல்கள் அனைத்தினதும் முதல் இலக்க இரத்தினம் ஆகும். தாய்க்குப் பிறப்பைக் கொடுத்தவர் யார்? தந்தையே தாயை ஏற்றுக் கொள்கிறார். கிறிஸ்து பைபிளை ஏற்றுக் கொண்டார் எனக் கூறப்பட மாட்டாது. கிறிஸ்து கொடுத்த கற்பித்தல்களிலிருந்து மக்கள் பைபிளை உருவாக்கினார்கள், அவர்கள் அதனைத்

தொடர்ந்தும் கற்கிறார்கள். எவ்வாறாயினும், மக்கள் கூதையை ஒரு புத்தகமாக உருவாக்கி, அதனைத் தொடர்ந்தும் கற்கும்வகையில் கூதையின் கற்பித்தல்களைக் கொடுத்தவர் யார்? எவரும் அறியார். அவர்கள் ஏனைய சமயநூல்கள் அனைத்தையும் பற்றி அறிவார்கள். இந்த இலகு இராஜயோகத்தின் கற்பித்தல்களைக் கொடுத்தவர் யார் என்பதை நூங்கள் நிரூபிக்க வேண்டும். நாளுக்கு நாள் உலகம் தொடர்ந்தும் தமோபிரதான் ஆகுகிறது. ஒரு சுத்தமான புத்தியில் மாத்திரமே இந்த எண்ணங்கள் அனைத்தும் இருக்க முடியும். ஸ்ரீமத்தைப் பின்பற்றாதவர்களால் ஞானத்தைக் கிரகிக்க இயலாது. ஸ்ரீமத் கூறுகிறது: உங்களால் எதனையும் விளங்கப்படுத்த முடியாது. பாபா உடனடியாகவே உங்களுக்குக் கூறுகிறார். பரமாத்மாவாகிய பரமதந்தையே கூதையின் கடவுள் என்பதை நிரூபிப்பதே பிரதான விடயமாகும். அவர் மாத்திரமே தூய்மையாக்குபவர். அவர் சர்வவியாபகர் என மக்கள் கூறுகிறார்கள் அல்லது அவர் பிரம்ம தத்துவம் என அவர்கள் கூறுகிறார்கள். புரிந்துணர்வின்றி, தங்கள் மனங்களில் பிரவேசிக்கும் எதனையும் அவர்கள் தொடர்ந்தும் கூறுகிறார்கள். கூதையைப் படைத்தவர் கிருஷ்ணரே என அவர்கள் அழைப்பதே கூதையில் செய்யப்பட்டுள்ள முழுத் தவறு ஆகும். ஆகவே இதனை விளங்கப்படுத்துவதற்கான வழிமுறைகளை நூங்கள் உருவாக்க வேண்டும். பாபா குப்தாஜிக்குக் கூறுவது வழக்கம்: பெனாரஸில், கூதையின் கடவுள் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அல்ல என்பதை மக்களுக்கு விளங்கப்படுத்தி, நிரூபியுங்கள். இப்பொழுது டெல்லியில் கருத்தரங்குகள் நடைபெறுகின்றன. அமைதி ஏற்படுவதற்குத் தாங்கள் என்ன செய்யலாம் எனக் கலந்துரையாடுவதற்காக அவர்கள் சமயப்பற்றுள்ள மக்கள் அனைவரையும் அழைக்கிறார்கள். எவ்வாறாயினும், அமைதியை ஸ்தாபிப்பது அவர்களின் கரங்களில் இல்லை. அவர்கள் கூறுகிறார்கள்: ஓ தூய்மையாக்குபவரே, வாருங்கள்! ஆகவே, அவர்கள் தொடர்ந்தும் கூவியழைப்பதனால், எவ்வாறு தூய்மையற்றவர்களால் அமைதியை ஸ்தாபிக்க முடியும்? அவர்கள் தூய்மையாக்குபவரை அறியார்கள். அவர் சத்திரிய குலத்து அரசராகிய இராமர் என அவர்கள் கூறுகிறார்கள், ஆனால் அது அவர் அல்ல. அவர்கள் அவரைத் தவறாகக் கூவியழைக்கிறார்கள்;;; அவர்கள் எதனையும் அறியார்கள். யார் சென்று அவர்களுக்கு இதனை விளங்கப்படுத்துவார்? மிகச்சிறந்த குழந்தைகள் தேவைப்படுகிறார்கள். தங்களை மிகுந்த ஞானமுடையவர்களாகக் கருதுகின்ற பலர் உள்ளார்கள், ஆனால் அவர்களுக்கு எதுவுமே தெரியாது. ஒரு மஞ்சள் துண்டைக் கண்டு, தான் ஒரு பெரிய பலசரக்கு வியாபாரி என நினைத்த ஓர் எலியின் உதாரணம் உள்ளது. அது வரிசைக்கிரமமாகும். இதில் உங்களுக்குப் பெரும் சாதூரியம் தேவை, ஏனெனில் இதனுடாக, கடவுளே கூதையைப் படைத்தார் என்பது நிரூபிக்கப்பட முடியும். அவர்கள் கூறுகிறார்கள்: யாராக இருந்தாலும், அனைவரும் கடவுளே. பாபா கூறுகிறார்: கடவுள் பேசுகிறார்: முழுமையான 84 பிறவிகளையும் எடுத்து, இப்பொழுது தனது இறுதிப்பிறவியில் உள்ள ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் ஆத்மாவை நான் தத்தெடுக்கிறேன். நான் அவருக்கு பிரம்மா எனப் பெயரிட்டு, அவரினுடாக உங்களுக்குக் கூதை ஞானத்தைக் கொடுக்கிறேன். இந்த இலகு இராஜயோகத்தினுடாக, அந்தப் பிரம்மா பின்னர் சத்தியயுகத்தின் முதல் இளவரசர் ஆகுகிறார். வேறு எவருடைய புத்தியிலும் இவ்விளக்கம் இல்லை. குழந்தைகளாகிய உங்கள் மத்தியிலும் உங்கள் புத்தி மிகச்சரியாக அந்தத் தூய பெருமையைக் கொண்டிருப்பதில்லை. நூங்கள் பல கண்காட்சிகள் போன்றவற்றை நடாத்துகிறீர்கள், இருப்பினும் நூங்கள் இதனை நிரூபிக்கவில்லை. முதலில் இந்தத் தவறைத் திருத்தி, எவ்வாறு ஸ்ரீமத் பகவத் கூதையே சமயநூல்கள் அனைத்தினதும் தாயும் தந்தையுமாக உள்ளது என்பதை விளங்கப்படுத்துங்கள். யார் அதனைப் படைத்தவர்? கிறிஸ்து பைபிளுக்குப் பிறப்பைக் கொடுத்தார், அதுவே கிறிஸ்தவ சமயத்தின் சமயநூல் ஆகும். அச்சா, பைபிளின் தந்தை யார்? கிறிஸ்து ஆவார். அவர் தாயும் தந்தையும் என அழைக்கப்படுவதில்லை. அங்கே ஒரு தாயைப் பற்றிய கேள்வியே கிடையாது. இங்கேயே உங்களுக்குத் தாயும் தந்தையும் உள்ளார்கள். கிறிஸ்தவர்கள் கிருஷ்ணரின் சமயத்துடன் போட்டியிட்டுள்ளார்கள். அம்மக்கள் கிறிஸ்துவில் நம்பிக்கை வைத்துள்ளார்கள். கூதையைப் பேசியவர் யார்? அதனுடாக ஸ்தாபிக்கப்பட்ட சமயம் எது? இவ்விடயங்களை எவரும் அறியார். உண்மையில் தூய்மையாக்குபவராகிய பரமாத்மாவாகிய பரமதந்தையே இந்த யாகத்தை உருவாக்கினார் என அவர்கள் ஒருபொழுதும் கூற மாட்டார்கள். உண்மையில் பரமாத்மாவான பரமதந்தையே இந்த ஞானத்தைக் கொடுத்தார் என்பதைச் சக்கரத்தின் படத்திலிருந்து உங்களால் புரிந்துகொள்ள முடியும். இராதையும் கிருஷ்ணரும் சத்தியயுகத்தில் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் தங்களுக்குத் தாங்களே ஞானத்தைக் கொடுப்பதில்லை. ஞானத்தைக் கொடுக்கக்கூடிய வேறு எவரோ

இருக்க வேண்டும். அவர்கள் சித்தியடைவதற்கு ஒருவர் உதவி செய்திருக்க வேண்டும். ஓர் இராச்சிய பேற்றுக்கான ஞானத்தைக் கொடுத்தவர் யார்? பாக்கியம் தானே உருவாக்கப்படுவதில்லை. ஒரு தந்தை அல்லது ஆசிரியரே உங்கள் பாக்கியத்தை உருவாக்குபவர். ஒரு குரு சற்கதியைக் கொடுக்கிறார், ஆனால் முக்தி அல்லது சற்கதியின் அர்த்தத்தை எவருமே புரிந்துகொள்வதில்லை. இல்லறப் பாதையில் உள்ளவர்களுக்குச் சற்கதி உள்ளது. முக்தி என்றால் அனைவரும் தந்தையிடம் வருவதாகும். எவருமே இவ்விடயங்களைப் புரிந்துகொள்வதில்லை. அவர்கள் பக்தியின் மாபெரும் கடைகளைத் திறந்துள்ளார்கள். உண்மையான ஞானத்தின் ஒரு கடை கூட கிடையாது. அவை அனைத்தும் பக்தியின் கடைகள். தந்தை கூறுகிறார்: வேதங்கள், சமயநூல்கள் போன்ற அனைத்தும் பக்தி மார்க்கத்துக்குரியவை. செபித்தல், தபஸ்யா செய்தல் போன்றவற்றினூடாக நூங்கள் என்னை அடைய முடியாது. நான் குழந்தைகளாகிய உங்களுக்கு ஞானத்தைக் கொடுத்து, உங்களைத் தூய்மையாக்குகிறேன். நான் முழு உலகத்துக்கும் சற்கதியை அருள்கிறேன். முக்தியினூடாக நூங்கள் சற்கதிக்குள் செல்ல வேண்டும். அனைவருமே சத்தியயுகத்திற்குச் செல்ல மாட்டார்கள். இந்நாடகம் முற்கூட்டியே நிச்சயிக்கப்பட்டது. முன்னைய கல்பத்தில் உங்களுக்குக் கற்பிக்கப்பட்டவை அனைத்தும், உருவாக்கப்பட்ட படங்கள் அனைத்தும் இப்பொழுதும் உருவாக்கப்படும். இம்மாபெரும் தவறு திருத்தப்பட்டதும், உங்களால் இப்படங்களைச் சாதூரியமாக உருவாக்க முடியும். உலகம் மூன்று சமயங்களின் கால்களிலேயே நிற்கின்றது என அவர்கள் கூறுகிறார்கள். தேவ தர்மத்தின் கால் முறிவடைந்துள்ளது, இதனாலேயே உலகம் தொடர்ந்தும் தளம்புகின்றது. முதலில், உலகம் ஒரு காலிலேயே முதந்தரமானதாக நின்றது. பிரிவினையற்ற இராச்சியம் என அழைக்கப்பட்ட, ஒரு தர்மம் மாத்திரமே இருந்தது. பின்னர் அந்த ஒரு கால் இழக்கப்பட்டு, ஏனைய மூன்று கால்களும் வெளித்தோன்றின. அவற்றிற்கு எந்தச் சக்தியும் கிடையாது. அவர்கள் மத்தியில் சண்டை சச்சரவுகள் தொடர்கின்றன. அவர்கள் முற்றாகவே அதிபதியை அறியாததால், அனாதைகள் ஆகிவிட்டார்கள். ஏனையோருக்கு விளங்கப்படுத்துவதற்கு உங்களுக்குப் பெரும் சாதூரியம் தேவை. கஃதையின் கடவுள் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அல்ல, ஆனால் பாரதத்தைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டுள்ள பரமாத்மாவாகிய பரமதந்தையே எனக் கண்காட்சிகளில் விளங்கப்படுத்துவதே பிரதான விடயம். கிருஷ்ணர் பௌதீகமானவரும், அந்த ஒரேயொருவர் அசரூரியானவரும் ஆவார். அவருடைய புகழ் வேறுபட்டது. பரமாத்மாவே கஃதையைப் பேசினார் எனவும், கிருஷ்ணரை அவ்வாறு ஆகுமாறு செய்தார் எனவும் உங்களால் நிரூபிக்கக்கூடிய வகையில் அத்தகைய திறமையுடன் கேலிச் சித்திரங்களை உருவாக்குங்கள். ஞானம் பிரம்மாவின் பகல் எனவும், பக்தி பிரம்மாவின் இரவு எனவும் கூறப்படுகிறது. இது இப்பொழுது இரவு ஆகும். சத்தியயுகத்தை ஸ்தாபிப்பவர் யார்? பிரம்மா எங்கிருந்து வந்தார்? அவர் எங்கிருந்து சூட்சும உலகத்துக்கு வந்தார்? பரமாத்மாவாகிய பரமதந்தையே பிரஜாபிதா பிரம்மாவைத் தத்தெடுக்கிறார். எல்லாவற்றுக்கும் முதலில், பரமாத்மாவாகிய பரமதந்தை சூட்சும உலகத்தைப் படைக்கிறார். அவர்கள் பிரம்மாவை அங்கே காண்பிக்கிறார்கள். அங்கே மக்களின் தந்தை இல்லை. பிரஜாபிதா பிரம்மா எங்கிருந்து வந்தார்? இவ்விடயங்களை எவராலும் புரிந்துகொள்ள முடியாது. கிருஷ்ணரின் இறுதிப்பிறவியில், பரமாத்மாவாகிய பரமதந்தை அவரைத் தனது இரதமாக ஆக்கினார். இது எவருடைய புத்தியிலும் இருப்பதில்லை. இது ஒரு மிகவும் முக்கியமான வகுப்பு. ஒரு மாணவர் எப்படி இருக்கிறார் என ஓர் ஆசிரியர் அறிவார், ஆகவே அவருடைய தந்தை அதனை அறிய மாட்டாரா? இது எல்லையற்ற தந்தையின் ஓர் எல்லையற்ற வகுப்பாகும். இங்கேயுள்ள அனைத்தும் தனித்துவமானவை. சமயநூல்களில் அவர்கள் பிரளயத்தைக் காண்பித்து, அனைத்தையும் குழப்பிவிட்டார்கள். கிருஷ்ணர் கஃதையைப் பேசவில்லை என்பதை நூங்கள் அறிவார்கள். அவர் கஃதை ஞானத்தைச் செவிமடுத்து, இராஜ அந்தஸ்தை அடைந்தார். அசரூரியான சிவனே கஃதையின் கடவுள் எனவும், இவை அவருடைய தெய்வீகக் குணங்கள் எனவும் நூங்கள் நிரூபிக்க வேண்டும். இத்தவறு காரணமாக, பாரதம் ஒரு சிப்பியைப் போன்று ஆகிவிட்டது. பரமாத்மாவாகிய பரமதந்தை இப்பொழுது தாய்மார்களின் மூது ஞானக் கலசத்தை வைத்துள்ளார். தாய்மார்களே சுவர்க்க வாயிலைத் திறப்பவர்கள். இவ்விடயங்கள் அனைத்தையும் குறித்துக் கொண்டு, அவற்றை ஏனையோருக்கு விளங்கப்படுத்துங்கள். உண்மையில் பக்தி இல்லறத்தவர்களுக்கு உரியதாகும். இது இல்லறப் பாதைக்கான இலகு இராஜயோகமாகும். இதனை உங்களுக்கு நிரூபிப்பதற்கே நாங்கள் இங்கே வந்துள்ளோம். குழந்தைகளாகிய நூங்கள் அனைத்தையும் மிகவும் சாதூரியமாகச் செய்ய வேண்டும். குழந்தைகள் தந்தையைக் காண்பிக்க

(வெளிப்படுத்த) வேண்டும். எப்பொழுதும் முகமலர்ச்சியாகவும், அசைக்க முடியாதவர்களாகவும், ஸ்திரமானவர்களாகவும், போதையடைந்தவர்களாகவும் இருங்கள். நீங்கள் மேலும் முன்னேறும்பொழுது, நிச்சயமாக அத்தகைய குழந்தைகள் வெளிப்படுவார்கள். ஒரு பிரம்மகுமார் அல்லது பிரம்மகுமாரி என்பவர் ஏனையோரைத் தந்தையிடமிருந்து 21 பிறவிகளுக்கு ஓர் ஆஸ்தியைப் பெறுமாறு செய்பவர்; குமாரிகளின் பெரும் புகழ் உள்ளது. மம்மாவே பிரதானமானவர். அவர் ஞான சூரியனும், இவர் மறைமுகமான மம்மாவும் (பிரம்மா) ஆவார்கள். இந்த இரகசியத்தை அறிதாகவே எவரும் புரிந்துகொள்கிறார்கள். உருவாக்கப்பட்டுள்ள ஆலயங்களும் அந்த மம்மாவுக்கே உரியவை. இந்த மறைமுகமான முதிய மம்மாவுக்கு ஆலயங்கள் கிடையாது. நாங்களே இணைந்த ரூபத்திலுள்ள தாயும் தந்தையும் ஆவோம். கிருஷ்ணர் சத்தியயுகத்தின் இளவரசர். கிருஷ்ணரில் கடவுள் பிரவேசிக்க முடியாது. கீதையின் கடவுளின் புகழ் வேறுபட்டதாகும். அவரே தூய்மையாக்குபவரும், விடுதலையளிப்பவரும், வழிகாட்டியும் ஆவார். ஆகவே, பரமாத்மாவாகிய பரமதந்தையின் புகழ் முற்றிலும் வேறுபட்டதாகும். எவ்வாறு அவை ஒன்றாக இருக்க முடியும்? கீதையைப் பேசியவர் யார் என்பதே பிரதான விடயம். வேதங்கள், சமயநூல்கள் போன்ற அனைத்தும் கீதையின் குழந்தைகளே. ஏனைய அனைத்தும் பக்தி மார்க்கத்துக்குரியவை. ஞான மார்க்கத்தில் அவ்வாறு எதுவும் நடைபெறுவதில்லை. அச்சா.

இனிமையிலும் இனிமையான, அன்புக்குரிய, எப்போதோ தொலைந்து இப்போது கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கும் குழந்தைகளுக்கு உங்கள் தாய், தந்தையாக இருக்கும் பார்த்தாதாவின் அன்பும் நினைவுகளும் காலை வந்தனங்களும். ஆன்மீகத் தந்தை ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு நமஸ்தே சொல்கிறார்.

தாரணைக்கான சாராம்சம்:

1. ஒவ்வொரு பணியையும் மிகவும் சாதாரியமாகச் செய்யுங்கள். முகமலர்ச்சியாகவும், அசைக்க முடியாதவர்களாகவும், ஞானத்தின் போதையில் ஸ்திரமானவர்களாகவும் இருந்து, தந்தையைக் காண்பியுங்கள் (வெளிப்படுத்துங்கள்).
2. ஞானத்தின் புதிய, தனித்துவமான விடயங்களை நிரூபியுங்கள்.

ஆசர்வாதம்: நீங்கள் உங்களுக்கு முன்னால் உங்கள் இலக்கை வைத்திருந்தவாறு தந்தை பிரம்மாவைப் பின்பற்றி முதல் இலக்கத்தைக் கோருகின்ற, ஒரு விரைவான முயற்சியாளர் ஆவர்களாக. ஒரு தீவிர முயற்சியாளர் தன் முன்னிலையில் தனது இலக்கைக் கொண்டிருக்கின்றார். அவர் ஒருபொழுதுமே அங்குமிங்கும் பார்ப்பதில்லை. முதல் இலக்கத்தைக் கோரவுள்ள ஆத்மாக்கள் வண்ணான எதனையும் பார்க்கும்பொழுதும் அதனைப் பார்க்க மாட்டார்கள். வண்ணான எதனையும் செவிமடுக்கும்பொழுதும் அவர்கள் செவிமடுக்க மாட்டார்கள். அவர்கள் தங்கள் முன்னிலையில் தங்கள் இலக்கை வைத்து, தந்தை பிரம்மாவைப் பின்பற்றுகிறார்கள். தந்தை பிரம்மா தன்னை 'கரன்கார்' (செயல்களைச் செய்பவர்) என்று கருதியவாறு செயல்களைச் செய்தார். அவர் தன்னை ஒருபொழுதுமே "கரவன்கார்" (ஏனையோரைச் செயல்களைச் செய்யுமாறு தூண்டுபவர்) என்று கருதியதில்லை, இதனாலேயே அவர் பொறுப்புக்களைக் கவனித்தபொழுதும் எப்பொழுதும் இலேசாக இருந்தார். அதேபோன்று தந்தையைப் பின்பற்றுங்கள்.

சுலோகம்: உங்கள் ஸ்திதியைப் பாழாக்குகின்ற விடயங்கள் எதுவாயினும், அவ்விடயங்களைச் செவிமடுத்தாலும் செவிமடுக்காதீர்கள்.

---ஓம் சாந்தி---

மாதேஸ்வரியின் விலைமதிப்பற்ற வாசகங்கள்

1) ஆத்மாக்களுக்கும் பரமாத்மாவுக்கும் இடையிலான வித்தியாசமும் வேறுபாடும்.

ஆத்மாக்களும் பரமாத்மாவும் நூண்டகாலம் பிரிந்திருந்தார்கள், ஆத்மாக்கள் முகவரைக் கண்டபொழுது,

ஓர் அழகிய சந்திப்பு நடைபெற்றது. இவ்வார்த்தைகளை நாங்கள் கூறும்பொழுது, ஆத்மாக்கள் பரமாத்மாவிடமிருந்து நூண்டகாலம் பிரிந்திருந்தார்கள் என்பதே அதன் மிகச்சரியான அர்த்தமாகும். “நூண்ட காலம்” என்றால் ஆத்மாக்கள் நூண்டகாலம் பிரிந்திருந்தார்கள். ஆத்மாவும் பரமாத்மாவும் இரு வேறு தன்மைகள் உள்ளவர்கள் என்பதை இவ் வார்த்தைகள் நிரூபிக்கின்றன. இருவருக்கும் அகத்தே ஒரு வித்தியாசம் உள்ளது, ஆனால் உலக மக்கள் இதனை இனங்காணாததால், “ஆத்மாவாகிய நானே பரமாத்மா” என்பதாக இவ்வார்த்தைகளின் அர்த்தத்தைப் பேசுகிறார்கள். எவ்வாறாயினும், ஆத்மாக்கள் மாயையினால் ஆதிக்கம் செலுத்தப்படுவதால், தங்கள் உண்மையான ரூபத்தை மறந்து விட்டார்கள். பின்னர், மாயையின் ஆதிக்கம் அகற்றப்படும்பொழுது, ஆத்மாக்கள் பரமாத்மாவைப் போன்றவர்கள் ஆவார்கள். இவ்விதமாக ஆத்மா வேறுபட்டவர் எனச் சிலர் கூறுகின்றார்கள், “ஆத்மாவாகிய நானே பரமாத்மா” என்ற அர்த்தத்தினால் ஓர் ஆத்மா வேறானவர் என ஏனையோர் கூறுகின்றனர், ஆனால் ஆத்மா தன்னை மறந்து விட்டதால், அவர் சந்தோஷமற்றவர்கள் ஆகிவிட்டார். ஓர் ஆத்மா தன்னை இனங்கண்டு, தூய்மையாகும்பொழுது, பின்னர் ஆத்மா பரமாத்மாவைச் சந்தித்து ஒன்றாகுகின்றார். ஆத்மாக்கள் இவ்விதமாக வேறானவர்கள் என அவர்கள் கூறினாலும், ஆத்மாக்கள், பரமாத்மா இருவரும் வெள;வேறான தன்மைகளைக் கொண்டுள்ளனர் என்பதை நாங்கள் அறிவோம். ஓர் ஆத்மா பரமாத்மாவாக இருக்கவும் முடியாது, ஓர் ஆத்மாவால் பரமாத்மாவினுள் அமிழ்ந்து ஒன்றாகவும் முடியாது. கடவுள் மீது எந்தச் செல்வாக்கும் செலுத்தப்படுவதில்லை.

2) கர்ம பந்தனங்களைத் துண்டிப்பதால் மாத்திரமே மன அமைதி இருக்க முடியும், அதாவது, உங்களால் ஜீவன்முக்தி ஸ்திதியை அடைய முடியும்.

உண்மையில், ஒவ்வொரு மனிதனும் மன அமைதியைப் பெற விரும்புகின்றார், இதனாலேயே அவர்கள் பல்வேறு விடயங்களையும் முயற்சி செய்து பார்க்கின்றனர், ஆனாலும் அவர்களால் இன்னமும் மன அமைதியைப் பெற முடியவில்லை. இதற்கான உண்மைக் காரணம் என்ன? முதலில், மனதில் அமைதியின்மை ஏற்படுவதற்கான பிரதான காரணம் என்ன என்பதைப் பற்றிச் சிந்திப்பது அவசியம். மன அமைதியின்மைக்கான பிரதான காரணம் நூங்கள் கர்ம பந்தனத்தில் சிக்கிக் கொண்டமை ஆகும். ஐந்து விகாரங்கள் எனும் கர்ம பந்தனத்திலிருந்து மனிதர்கள் விடுபட்டவர்கள் ஆகும்வரையில், அவர்களால் அமைதியின்மையிலிருந்து விடுபட முடியாது. கர்ம பந்தனங்கள் துண்டிக்கப்படும்பொழுது, உங்களால் மன அமைதியைக் கொண்டிருக்க முடியும், அதாவது, உங்களால் உங்களுடைய ஜீவன்முக்தி ஸ்திதியை அடைய முடியும். அக் கர்ம பந்தனங்களை எவ்வாறு துண்டிப்பதென இப்பொழுது நூங்கள் சிந்திக்க வேண்டும். அவற்றிலிருந்து உங்களை விடுவிக்கக்கூடியவர் யார்? எந்த மனித ஆத்மாவாலும் இந்தச் சுதந்திரத்தை இன்னுமொரு மனித ஆத்மாவுக்குக் கொடுக்க முடியாது என்பதை நாங்கள் அறிவோம். ஒரேயொரு பரமாத்மா மாத்திரமே கர்ம பந்தனங்களின் கணக்குகளைத் தீர்க்க முடியும். அவரே வந்து எங்களைக் கர்ம பந்தனத்திலிருந்து ஞான, யோக சக்தி மூலம் விடுவிக்கிறார். இதனாலேயே பரமாத்மாவான கடவுள் சந்தோஷத்தை அருள்பவர் என அழைக்கப்படுகின்றார். நூங்கள் ஓர் ஆத்மா, உண்மையில் நூங்கள் யாருடைய குழந்தை?, உங்களுடைய உண்மையான தெய்வீகக் குணங்கள் எவை? போன்றவை உங்கள் புத்தியில் பிரவேசிக்கும்பொழுது மாத்திரமே உங்களால் உங்களுடைய கர்ம பந்தனத்தைத் துண்டிக்க முடியும். கடவுளிடமிருந்து மாத்திரமே நாங்கள் இந்த ஞானத்தைப் பெறுகிறோம், பரமாத்மாவால் மாத்திரமே எங்கள் கர்ம பந்தனங்கள் துண்டிக்கப்படப் போகின்றன என்பதே அதன் அர்த்தமாகும். ஓம் சாந்தி